

γομαρόπουλο τό, ἐνιαχ. γομαρόπ'λου "Ηπ. ('Αρτοπ. Κουκούλ.) γ'μαρόπ'λο Ε. Σπανδωνίδ., Τραγούδ. 'Αγόριαν., 264 γ'μαρόπ'λου Στερελλ. (Αἰτωλ. Εὐρυταν. Ναύπακτ.) γομαρόπον Πόντ. (Τραπ.)

Υποκορ. τοῦ οὐσ. γομάρι διὰ τῆς παραγωγ. καταλ. -πουλο, περί τῆς ὅπ. βλ. Γ. Χατζιδ., ΜΝΕ 1,636 κέξ. 'Ο μικρᾶς ἡλικίας ὄνος ἐνθ' ἄν.

γομαρόπουτσα ἡ, ἐνιαχ. γομαρόπ'τσα "Ηπ. (Δωδών.) 'Εκ τῶν οὐσ. γομάρι καὶ πούτσα. Πέος ὄνου ἐνθ' ἄν.: Φρ. Κακὴ γομαρόπ'τσα! (ἀρά) "Ηπ. (Δωδών.) Συνών. γαιδοουρόπουτσα, γαιδοουροψωλή.

γομαροπρίναρο τό, ἐνιαχ. γομαροπούριναρο "Ηπ. ('Αγναντ. Καταρρ. Μελισσ. Πλάκ. Πράμκντ. κ.ά.) 'Εκ τῶν οὐσ. γομάρι καὶ πρινάρι.

Τὸ δασικὸν δένδρον 'Ελαιόπρινος ὁ ὀξύφυλλος (Ilex aquifolium) τῆς οἰκογ. τῶν 'Ελαιοπρινιδῶν ἢ 'Οξυφυλλιδῶν (Ilicineae ἢ Aquifoliaceae) ἐνθ' ἄν. Συνών. ἀρκουδοπούρι, ἀρκουδοπούριναρο, ἡμεροπούρι, λαῦρος, λιποπούρι, λιόπούρι, λιόπρινο, μηλοπούριναρο.

γομαροπρόσωπος ἐπίθ., ἐνιαχ. γ'μαροπρόσωπους Στερελλ. ('Αράχ.) 'Εκ τῶν οὐσ. γομάρι καὶ πρόσωπο. 'Ο δῦσμορφος ἐνθ' ἄν. Συνών. βλ. εἰς λ. γομαρομούτρη.

γόμερος ὁ, "Ηπ. (Βούρμπιαν. Κόνιτς. κ.ά.) Κεφαλλ. γόμερους Εὐβ. ('Αγία "Ανν. Ψαχν.) "Ηπ. ('Αρτ. 'Αρτοπ. Κουκούλ. Πλάκ.) Θεσσ. ('Αλμυρ. Γερακάρ. Κακοπλεύρ. Μαυρέλ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Βελβ. Γαλατ. Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. Κατάκαλ. Ριζώμ. Τρικοκκ. κ.ά.) γόμερος Σύμ. γόμερε Τσακων. (Μέλαν.) γόμερος 'Ερεικ. Κέρκ. (Σιναρᾶδ. Σπαρτερ. κ.ά.) Μαθράκ. 'Οθων. Παξ.

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. γομάρι.

1) Μέγα φορτίον ζώου 'Ερεικ. Κέρκ. (Σιναρᾶδ. Σπαρτερ. κ.ά.) Μαθράκ. 'Οθων. Παξ. Σύμ. Τσακων. (Μέλαν.): "Εφερ' ἓνα γόμερο βράχλα γιὰ νὰ βάλῃ πάνω 'ς τὸν γάλυβο (βράχλα = φτέρες, κάλυβος = καλύβα) 'Ερεικ. || "Ασμ.

Νά σου καὶ ἡ κακογριά | μ' ἓνα γόμερο κλαριὰ Κέρκ. (Σιναρᾶδ.). 2) Μέγας ὄνος Εὐβ. ('Αγία "Ανν. Ψαχν.) "Ηπ. ('Αρτ. 'Αρτοπ. Βούρμπιαν. Κόνιτς. Κουκούλ. Πλάκ. κ.ά.) Θεσσ. ('Αλμυρ. Γερακάρ. Κακοπλεύρ. Μαυρέλ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Βελβ. Γαλατ. Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. Κατάκαλ. Τρικοκκ. κ.ά.): "Αγόρασι ἓνα γόμερον 'ς τοῦ παζάρ' ποὺ 'ρι σὰ μπ'λάρ' Κουκούλ. 'Η μπάλια ἡ φουράδα καρτιράει τοῦ βαρβάτου τοῦ γόμερου (μπάλια = ἀσπροκέφαλη) Γαλατ. Μιὰ γκαμήλα κ' ἓνας γόμερους ἔκαναν συντροφιὰ νὰ πὰ νὰ βοσκήσουν ἀντάμα (ἐκ παραμυθ.) Θεσσ. || Παροιμ. "Οπου γόμερος, κ' ἐμεῖς σαμάρι (ἐπὶ τῶν κολακευόντων τοὺς ἰσχυροὺς διὰ νὰ ἀποκομίσουν ὠφέλειαν) "Ηπ. Πῶς γελοῦν τὸ γόμερον καὶ σαμαρώνουν τῇ γάττι (εἰς ἄλλον ὑπόσχονται καὶ εἰς ἄλλον δίδουν) 'Αλμυρ. || "Ασμ.

Νά εἶχαμ' ἓνα γόμερο, νὰ καβαλλ'κεύῃ ὁ γέρος "Ηπ. β) Μεταφ., ὁ ἀναίσθητος, ὁ ἀναιδής εἰς μεγεθ. σημ. "Ηπ. ('Αρτοπ. Κουκούλ. Πλάκ. κ.ά.) Κεφαλλ. Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. Κατάκαλ. Ριζώμ. Τρικοκκ. κ.ά.):

Ξέρεις τί γόμερος εἶν' αὐτός; Κεφαλλ. Τί κάθισι, μουρὲ γόμερι, κὶ δὲν πᾶς νὰ δ'λέψῃς; Κουκούλ. Νὰ σκάσ'ς, γόμερι! Δεσκάτ. γ) Βλάξ, ἀνόητος "Ηπ.: Μὴ χάνῃς τὰ λόγια σου. Εἶναι γόμερος καὶ δὲν ἀκούει συμβουλές. 3) 'Η ἐλαφρῶς κυρτὴ ἐπιφάνεια τοῦ ἀστραγάλου τῶν ζώων ἢ χρησιμοποιομένη διὰ τὴν παιδιὰν κότσια "Ηπ. ('Αρτ.) Συνών. γαιδοουράκι 2, γαίδαρος 14.

γομαροσάμαρο τό, γ'μαροσάμαρον Στερελλ. (Αἰτωλ.) 'Εκ τῶν οὐσ. γομάρι καὶ σαμάρι. Τὸ σάγμα, τὸ σαμάρι τοῦ ὄνου. Συνών. γαιδοουροσάμαρο.

γομαροσκατίνα ἡ, ἐνιαχ. γομαροσκαντζίνα Στερελλ. (Ζίλιστ.)

'Εκ τῶν οὐσ. γομάρι καὶ σκατίνα.

'Η ἐν εἶδει βόλων κόπρος τῶν ὄνων. Συνών. γαιδοουροβουνιά, γαιδοουροκαβαλλίνα, γαιδοουροκάβαλλο, γαιδοουροκοπριά, γαιδοουροκόπρο, γαιδοουροκούρελο, γαιδοουροφούσκι, γομαροβουνιά, γομαροκαβαλλίνα, γομαροκοπριά, γομαροκούραδο, γομαροφούσκι.

γομαροσκούτι τό, ἐνιαχ. γομαροσκούτ' "Ηπ. ('Αρτοπ. Ραδοβύζ.) γ'μαροσκούτ' Στερελλ. ('Αράχ.)

'Εκ τῶν οὐσ. γομάρι καὶ σκουτί.

Μάλλινον ὕφασμα τιθέμενον ὑπὸ τὸ σάγμα τῶν ζώων ὡς προφυλακτικὸν κατὰ τοῦ ψύχους καὶ τοῦ πληγιάσματος τῆς ράχεως τῶν ἐνθ' ἄν.: Τ' ἀργαλίζαν πρῶτα τὰ γομαροσκούτια (τ' ἀργαλίζαν = τὰ ὕφαιναν εἰς τὸν ἀργαλειὸν) "Ηπ. ('Αρτοπ.) Τὸ γομαροσκούτ' γινόταν ἀρὸ καὶ μονόκλωνον αὐτόθ. Συνών. γαιδοουροσκούτι.

γομαρόσκυλλο τό, ἐνιαχ. γομαρόσκυλλο Μακεδ. (Θεσσαλον.) γομαρόσ'λλου "Ηπ. (Βίτσ. Ζαγόρ. Κουκούλ.) 'Εκ τῶν οὐσ. γομάρι καὶ σκυλλί.

Σκύλλος μεγάλωσμος ὁ ὁποῖος φυλάσσει τὰ αἰγοπρόβατα ἐνθ' ἄν.: Μ' χύμ'σι ἓνα γομαρόσ'λλου π' τρόμαξα "Ηπ. (Βίτσ.) Κιότιψα, σὰν εἶδα τοῦ γομαρόσ'λλου δίπλα μ' (κιότιψα=ἔχασα τὸ θάρρος μου) αὐτόθ.

γομαροσσί τό, ἐνιαχ. γομαροουσί Μακεδ. (Κοζ.)

'Εκ τῶν οὐσ. γομάρι καὶ σσί.

"Αἰετος καὶ ἀγενής οἰκογένεια, σσί ἐνθ' ἄν.: Φρ. Φτοῦ, γομαροουσί! (ὕβρις) Μακεδ. (Κοζ.)

γομαρόσταλος ὁ, ἐνιαχ. γ'μαρόσταλους Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. κ.ά.) γομαρόσταλου τό, Θεσσ. (Καρυά Κρυόβρ. Συκαμν.)

'Εκ τῶν οὐσ. γομάρι καὶ στάλος.

Μέρος ὅπου συγκεντροῦνται ἢ ἀναπαύονται συνήθως ὄνοι ἐνθ' ἄν.

'Η λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γομαρόσταλου Θεσσ. (Συκαμν.) Μακεδ.

γομαροστάσι τό, ἐνιαχ. γ'μαροστάσ' Στερελλ. (Αἰτωλ. 'Αράχ. Μύτικ. Σπάρτ. κ.ά.)

'Εκ τοῦ οὐσ. γομάρι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -στάσι. Πβ. γαιδοουροστάσι, γοουρουνοστάσι,

